

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Pc/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121205374
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3121205374.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpenej Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom so sídlom A. Kmeťa 358/2, Dubnica nad Váhom, proti žalovanej D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. X, G., zastúpenej Mgr. Pavlom Dudíkom, advokátom so sídlom Jilemnického 532/2, Trenčín, o obnovu konania takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020 z a s t a v u j e.

II. P o v o ľ u j e sa obnova konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 12Pc/2/2020 v časti, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020, právoplatným dňa 16.07.2020.

III. Žalobcovi sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12Pc/2/2020 v časti výroku I. o určení výživného v sume 200 eur a v časti výroku II. o splácaní zročného výživného podľa rozsudku č. k. 12Pc/2/2020-216. Súčasne žiadal i náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12Pc/2/2020 zo dňa 22.06.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 12Pc/2/2020 zo dňa 20.01.2021 mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu žalovanej sumou 200 eur mesačne s účinnosťou od 11.02.2020.

Zročné výživné vo výške 831,04 eur mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 30 eur. Žalovaná ako navrhovateľka konania 12Pc/20/2020 svoj návrh odôvodnila tým, že výživné na manželku vo výške 1.200 eur požaduje z dôvodu odchodu zo spoločnej domácnosti. Podľa jej vyjadrenia bola v tom čase na rodičovskej dovolenke, pričom mala poberať len rodičovský príspevok vo výške 370 eur mesačne od 01.01.2020 a rodinné prídavky v sume 24,34 eur mesačne od 01.07.2020. Iný príjem nemala mať. Bola ochotná sa dohodnúť na výživnom vo výške 500 eur mesačne. Poznamenal, že on bol ochotný prispievať výživným na manželku sumou 200 eur mesačne, a to s ohľadom na jeho príjmy a výdavky. Vzhľadom k tomu súd vyššie uvedeným rozsudkom rozhodol tak, že mu uložil povinnosť platiť žalovanej výživné v sume 200 eur mesačne. Zdôraznil, že s poukazom na tvrdenia žalovanej, že nemá iný príjem a je odkázaná na výživné, súhlasil s výškou výživného 200 eur mesačne, a preto odvolanie voči tomuto rozsudku nepodal. Žalovaná sa aj s maloletým synom na jeseň 2019 odsťahovala zo spoločnej domácnosti, pričom si zobrala veľké množstvo spoločných vecí, medzi inými aj osobné motorové vozidlo Opel Astra, ktoré bolo v jeho výlučnom vlastníctve. Žalovaná mu vozidlo vrátila až dňa 18.07.2021. Po jeho prezretí zistil, že vozidlo je poškodené. Podľa zistení poškodenia autoservisu usúdil, že vozidlo muselo veľmi intenzívne jazdiť v mestskej premávke, preto kontaktoval brata žalovanej,

H. I.. Od neho sa vtedy dozvedel, že žalovanej už od momentu jej odchodu zo spoločnej domácnosti zabezpečil brigádovanie v jeho stánku s rýchlym občerstvením a to až do apríla 2020. Žalovaná takto mala u neho zarobiť v priemere 400 eur. Od mája 2020 začala žalovaná pracovať ako bistro - kuriér, teda zabezpečovala rozvoz jedla autom pre zákazníkov a od októbra 2020 zabezpečovala rozvoz jedla pre spoločnosť Wolt. Žalovaná má od 16.10.2020 vydaný aj živnostenský list, teda začala súkromne podnikáť a od mája 2021 pracuje ako holička v pánskom kaderníctve v Košisiach. Žalovaná v konaní 12Pc/2/2020 žiadala priznať výživné na manželku od 11.02.2020, teda od času, kedy už pracovala a mala príjem v minimálnej výške 400 eur mesačne. Vzhľadom na to je zrejmé, že tvrdenia žalovanej v konaní 12Pc/2/2020 sú nepravdivé a účelové. Žalovaná bola schopná sa sama živiť, keďže pracovala a mala príjem, a to už od odchodu zo spoločnej domácnosti. Podotkol, že o týchto skutočnostiach sa dozvedel dňa 30.07.2021 pri stretnutí s bratom žalovanej, H. I.. Žalovaná na základe vyššie uvedeného rozsudku začala viesť proti nemu exekučné konanie, preto sa domáhal i odkladu vykonateľnosti tohto rozsudku. Opakovane zdôraznil, že o skutočnosti, že žalovaná pracuje sa dozvedel od jej brata dňa 30.07.2021, a teda pokiaľ aj v tomto smere predložil súdu dôkaz, bolo to vo fáze konania, kedy odvolací súd nerozhodoval o tých výrokoch pôvodného rozsudku, v ktorej časti sa domáha obnovy konania. Ani Krajský súd v Trenčíne v rámci konania sp. zn. 17CoP/19/2021 neuveril tvrdenia žalovanej, keď uvádzala, že nie je zamestnaná a iný príjem nemá. Odvolací súd ustálil, že žalovaná v období minimálne od 12/2019, teda už v čase podania návrhu, do 4/2020 brigádne pracovala u svojho brata, pričom jej mal vyplácať mzdu 400 eur mesačne. Neskôr žalovaná prácu pre brata aj priznala v konaní pred súdom sp. zn. 32P/28/2020, keď uviedla, že od 12/2019 do 3/2020 párkrát pracovala v prevádzke svojho brata, ale ten jej dohodnutú odmenu nevyplatil. Robila tam 2 dni v mesiaci so zárobkom 50 eur mesačne. Poukázal na rozpor tvrdení žalovanej, keď na inom mieste uvádza, že u brata pracovala len 2 x, za čo dostala odmenu 20 eur. Pokiaľ žalovaná pracovala u brata bez pracovnej zmluvy, robila tak preto, aby nebol dohľadateľný jej oficiálny príjem, nakoľko v tom čase sa už viedlo konanie o určenie výživného na manželku.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila a túto žiadala zamietnuť. Uviedla, že zo spoločnej domácnosti spolu so synom odišla 30.10.2019 a keďže nemala žiadne materiálne a finančné zabezpečenie a žalobcu je finančne nepodporoval, bola nútená podať návrh na určenie výživného na manželku. V rodine mali 2 autá a ona po celý čas používala vozidlo Opel Astra, na ktorom aj odišla a ktoré následne používala ďalej na zabezpečenie chodu jej aktuálnej domácnosti, na návštevy lekára a stretnutia otca s maloletým, a to až do 18.07.2021, kedy žalobca o vozidlo požiadal a ona mu ho vrátila. Vozidlo nebolo nijak poškodené. Poprela, že by od 11.02.2020 pracovala a mala príjem v minimálnej výške 400 eur ako aj to, že by od mája 2020 pracovala ako bistro - kuriér. So spoločnosťou C. nemala uzavretú žiadnu dohodu o spolupráci, na základe ktorej by mohla pracovať a dosahovať príjem. Dňa 16.10.2020 získala živnostenské oprávnenie a na základe zmluvy o spolupráci so spoločnosťou Wolt pre túto pracovala asi 6 mesiacov. Od 02.05.2021 vykonáva prácu barberky na základe zmluvy a živnostenského oprávnenia. Jej príjmy boli adekvátne nízkemu počtu zákazníkov v novovzniknutej prevádzke. Poznamenala, že žalobca dňa 25.02.2022 doručil súdu kópiu zápisnice o vypočúvaní jej brata H. I. zo dňa 21.01.2021 na OR PZ Košice. Podobnú výpoveď ako dôkaz vo forme uznesenia OO PZ Ilava zo dňa 05.10.2021 použil žalobca v pôvodnom konaní, a preto sa jedná o duplicitný, nie nový dôkaz. Vo výpovedi sa uvádza, že vypomáhala ako sestra, pričom nemala uzatvorený akýkoľvek pracovnoprávny vzťah, za ktorý by jej patrila odmena. Jej brat nikde neuvádzal, že sa jedná o pravidelný príjem. V pracovnom pomere u brata pracovala ich mama, ktorú niekoľkokrát zastupovala. Nejednalo sa o pravidelnú prácu a vôbec nie o pravidelný príjem. V tom období sa musela starať o ich dieťa. Podotkla, že so svojim bratom má veľmi zlý vzťah a jeho čestné prehlásenie v tejto veci je vyvrcholením ich vzájomného zlého vzťahu v snahe jej poškodiť. Žalovaná tiež poznamenala, že predmetná žaloba nie je v zmysle § 399 CSP prípustná, nakoľko sa jedná o rozhodnutie, ktoré môže byť zmenené. Žalobca už podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti a návrhu bolo vyhovené.

3. Súd za účelom prejednávania veci nariadil na deň 19.06.2023 pojednávanie, na ktoré sa dostavili obe sporové strany.

4. Žalobca na pojednávaní zobral návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020 späť a konanie žiadal zastaviť. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu so späťvzatím návrhu súhlasila. Súd preto v zmysle § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") konanie o návrhu na odklad vykonateľnosti dotknutého rozsudku zastavil.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020, dopĺňacieho rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 12Pc/2/2020-275 zo dňa 20.01.2021, čestného prehlásenia H. I. zo dňa 30.07.2021, výtlačkov z internetu, výpisu zo živnostenského registra, zápisnice o výsluchu H. I. na OR PZ Košice - okolie zo dňa 21.01.2022, rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 17Pc/12/2021 zo dňa 05.05.2022, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/19/2021-365 zo dňa 28.10.2021, zápisnice o pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 32P/28/2020 zo dňa 24.09.2021, ktoré listinné dôkazy predložil žalobca, a oboznámením dohody o službách kuriérskeho partnera zo dňa 10.09.2020, zmluvy o obchodnej spolupráci a poskytovaní služieb zo dňa 02.05.2021, ktoré listinné dôkazy predložila žalovaná, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020 uložil žalobcovi ako osobe povinnej výživným prispievať na výživu žalovanej ako manželky sumou 200 eur mesačne počnúc dňom 11.02.2020. Zročné výživné za obdobie od 11.02.2020 do 30.06.2020 vo výške 831,04 eur povolil žalobcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur popri bežnom výživnom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.07.2020. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Pc/2/2020-275 zo dňa 20.01.2021 doplnil súd rozsudok č. k. 12Pc/2/2020-216 o výrok, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V tejto časti bol rozsudok napadnutý odvolaním, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 17CoP/19/2021-365 dňa 28.10.2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Pc/2/2020-275 zo dňa 20.01.2021 v zamietajúcej časti potvrdil. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu č. k. 17CoP/19/2021-365 zo dňa 28.10.2021 (bod 20 odôvodnenia) vyplýva, že po doplnení dokazovania odvolacím súdom tento dospel k záveru, že tvrdenia žalovanej o jej zárobku nie sú pravdivé, keď táto tvrdila, že poberá len rodičovský príspevok vo výške 370 eur mesačne a rodinné prídavky vo výške 24,34 eur mesačne, pričom iný príjem nemá. Odvolací súd mal za preukázané, že žalovaná minimálne od 12/2019 do 4/2020 brigádne pracovala u svojho brata, ktorý jej mal vyplácať mzdu 400 eur mesačne.

7. Z čestného prehlásenia H. I. zo dňa 30.07.2021 vyplynulo, že žalovaná vypomáhala v období od 10/2019 do 4/2020 v stánku s rýchlym občerstvením. Odmena bola v priemere 400 eur mesačne. Od mája 2020 žalovaná vypomáhala ako Bistro Kuriér, pričom využívala auto Opel Astra a objednávky odoberala z jeho stánku.

8. Z výtlačkov z internetu zo dňa 04.05. a 06.05. je zrejmé, že žalovaná pracovala ako barberka. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalovaná získala živnostenské oprávnenie dňa 16.10.2020.

9. Zo zápisnice o výsluchu svedka H. I. na OR PZ Košice - okolie zo dňa 21.01.2022 vyplýva, že žalovaná mu v podnikaní vypomáhala ako sestra, za čo jej dával sumu 400 eur z jeho vlastných prostriedkov. Zamestnaná u neho nebola, preto nebola prihlásená v Sociálnej poisťovni. Z jeho strany sa jednalo o súrodeneckú výpomoc.

10. Z dohody o službách kuriérskeho partnera zo dňa 10.09.2020 vyplýva, že žalovaná ako kuriérsky partner uzavrela so spoločnosťou Wolt dohodu o službách kuriérskeho partnera, na základe ktorej mala poskytovať doručovacie služby. Žalovaná dňa 02.05.2021 uzavrela so spoločnosťou Queen barber, s. r. o. zmluvu o obchodnej spolupráci a poskytovaní služieb, na základe ktorej sa zaviazala poskytovať skrášľovacie služby v prevádzke holičstva/kaderníctva.

11. Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 17Pc/12/2021 zo dňa 05.05.2022 zrušil vyživovaciu povinnosť žalobcu k žalovanej určenej rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 12Pc/2/2020 s účinnosťou od 12.08.2021. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2022.

12. Podľa § 397 písm. a) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

13. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15. Pri mimoriadnych opravných prostriedkoch, akým je aj obnova konania, sa rozoznávajú subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti toho - ktorého mimoriadneho opravného prostriedku. Subjektívnu podmienku prípustnosti opravného prostriedku predstavuje subjekt legitimovaný na uplatnenie konkrétneho opravného prostriedku. Žalobu na obnovu konania je oprávnená podať tá strana sporu, ktorá bola v základnom konaní neúspešná, a to buď celkom, alebo i čiastočne. V danom prípade žalobca bol v konaní, ktorého obnovy sa domáha, teda v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12Pc/2/2020 čiastočne neúspešný, keď mu súd uložil povinnosť prispievať na výživu manželky (žalovanej) sumou 200 eur s účinnosťou od 11.02.2020 a povinnosť zaplatiť je zročné výživné, preto možno konštatovať, že je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby na obnovu tohto konania.

16. Ďalšou podmienkou prípustnosti žaloby na obnovu konania je včasnosť podanej žaloby. Preto súd skúmal, či žalobca podal žalobu v lehote stanovenej v ustanovení § 403 CSP. Súd má za to, že žalobca podal žalobu včas v rámci plynutia trojmesačnej subjektívnej lehoty stanovenej v § 403 ods. 1 CSP. Zo žalobcom predložených dôkazov vyplynulo, že o dôvode obnovy konania sa dozvedel dňa 30.07.2021 z čestného prehlásenia H. I. a žalobu na obnovu konania podal súdu dňa 19.08.2021, t. j. v zákonom stanovenej trojmesačnej subjektívnej lehote.

17. Po zistení, že žalobu na obnovu konania podala aktívne legitimovaná osoba v zákonom stanovenej lehote, preskúmal súd dôvodnosť podanej žaloby. Jedným z dôvodov prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, pričom strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, kedy strana o existencii takýchto skutočností a dôkazov nevedela. Tieto skutočnosti a dôkazy musia byť spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania; v žiadnom prípade však povolenie obnovy konania neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v novom obnovenom konaní, čo znamená, že ak súd aj obnovu konania povolí na základe pravdepodobne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, výsledky konkrétneho konania môžu tento pôvodný procesný predpoklad vyvrátiť a súd nemusí vyhovieť samotnému návrhu po povolení obnovy konania. V súdnej veci mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že takouto skutočnosťou, ktorá existovala v čase pôvodného konania do vyhlásenia rozsudku dňa 22.06.2020, bolo vykonávanie pracovnej činnosti žalovanou v období minimálne od 12/2019 do 4/2020 za odmenu, čo vyplynulo najmä z čestného prehlásenia H. I. ako aj zo zápisnice o výsluchu svedka H. I. na OR PZ Košice - okolie zo dňa 21.01.2022, ale aj zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 32P/28/2020, kde žalovaná pripustila výkon pracovnej činnosti pre H. I.. O tom, že žalovaná túto činnosť vykonávala a zadovážovala si ňou prostriedky na živobytie, žalobca podľa svojho vyjadrenia nevedel a dozvedel sa o nej až dňa 30.07.2021, t. j. po tom, čo bol vo veci vyhlásený rozsudok a tento nadobudol právoplatnosť. Znamená to teda, že žalobca v pôvodnom konaní nezavinil, že sa súd s touto skutočnosťou nemohol oboznámiť. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že táto skutočnosť bola žalobcovi známa už v pôvodnom konaní, o tomto svojom tvrdení nepredložila žiaden dôkaz. Je pravdou, že žalobca na túto skutočnosť poukazoval v konaní pred odvolacím súdom, avšak na tomto mieste je potrebné si uvedomiť, že tak robil až po tom, čo rozsudok č. k. 12Pc/2/2020-216 zo dňa 22.06.2020, ktorým mu bola uložená povinnosť platiť výživné, nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom prieskumu odvolacím súdom. Navyše, na podporu svojich tvrdení v konaní pred odvolacím súdom predložil rovnaké čestné prehlásenie H. I. zo dňa 30.07.2021 a zápisnicu o výsluchu svedka H. I. na OR PZ Košice - okolie zo dňa 21.01.2022, ako v tomto konaní a zotrval na svojom tvrdení, že o uvedených skutočnostiach sa dozvedel až 30.07.2021. Súd preto v tomto smere nemal dôvod žalobcovi neuveriť, že o zárobkovej činnosti žalovanej nevedel. Súd má tiež za to, že vyššie uvedená skutočnosť a dôkazy, ktoré podporujú jej pravdivosť, môžu žalobcovi privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko preukazujú príjem žalovanej v rozhodujúcom období, čo má zásadný vplyv na určenie výšky výživného na manželku v prospech žalobcu. Pokiaľ žalobca poukazoval aj na ďalšiu zárobkovú činnosť žalovanej, a to na

rozvážanie stravy pre spoločnosť Wolt, či vykonávanie služieb barberky, z predložených dôkazov (dohoda o službách kuriérskeho partnera, zmluva o obchodnej spolupráci a poskytovaní služieb) vyplynulo, že tieto činnosti žalovaná začala vykonávať až po tom, čo súd rozsudkom určil výživné na manželku, t. z., že sa jedná o skutočnosti, ktoré v čase rozhodovania súdu v pôvodnom konaní neexistovali, a preto nemôžu byť dôvodom pre povolenie obnovy konania. Čo sa týka obrany žalovanej vo svetle § 399 CSP, a teda, že obnova konania nie je v danom prípade prípustná, nakoľko zmenu alebo zrušenie rozhodnutia možno dosiahnuť inak, súd uvádza, že súhlasí s obranou žalovanej do tej miery, že zmena alebo zrušenie pôvodného rozhodnutia sa dá dosiahnuť aj inak, ale toto je možné len vtedy, ak sa po rozhodnutí súdu podstatne zmenili pomery, čo znamená, že zmena takýchto rozhodnutí je možná len do budúcnosti po posúdení nových skutočností, ktoré tu v čase pôvodného rozhodovania neboli. Takýmto spôsobom nie je možné zmeniť pôvodný právoplatný rozsudok, preto možno uzavrieť, že žaloba na obnovu konania bude mať svoje miesto a je prípustná aj v prípadoch, kedy je možné zmenu alebo zrušenie rozhodnutia dosiahnuť aj inak.

18. S poukazom na uvedené, za zistenia, že boli splnené všetky zákonom predpísané podmienky pre povolenie obnovy konania, rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

19. Žalobca počas konania navrhoval doplniť dokazovanie pripojením spisov tunajšieho súdu sp. zn. 12Pc/2/2020, sp. zn. 32P/28/2020 a sp. zn. 17Pc/12/2021. Na otázku súdu, aké skutočnosti mienil týmito spismi preukázať, uviedol, že tak činí len z procesnej opatrnosti, pričom má za to, že všetky rozhodujúce listiny boli súdu predložené. Za

takéhoto stavu súd navrhovaný dôkaz nevykonal a návrh na jeho vykonanie zamietol, nakoľko má za to, že návrh na vykonanie dôkazu nebol dostatočne určitý, keď žalobca neuviedol, ktoré konkrétne listiny z predmetných spisov žiada oboznámiť. Navyše sám žalobca uviedol, že všetky rozhodujúce listiny sú obsahom spisu v rámci konania o obnove konania. Bolo by preto nevhodné a neúčelné navrhovaný dôkaz vykonávať. Žalovaná na podporu svojich tvrdení o zlom vzťahu so svojim bratom H. I. navrhovala vypočuť ako svedkov svoju matku a sestru. Ani tento dôkaz súd nevykonal, a to s poukazom na ustanovenie § 153 ods. 2 CSP, nakoľko vykonanie tohto dôkazu nebolo žalovanou navrhnuté v súdom stanovenej lehote a jeho vykonanie by si vyžiadalo odročenie pojednávania. Preto súd so zreteľom na hospodárnosť konania navrhnutý dôkaz nevykonal a jeho vykonanie zamietol.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. V danej veci bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.